

Bilaga 1

Betaltjänster som omfattas av tillämpningsområdet för lagen om betaltjänstleverantörers skyldighet att lämna uppgifter är exempelvis gireringar, direktdebiteringar, kortbetalningar med både bank- och kreditkort, penningförmedling och elektroniska plånbokstjänster. I denna bilaga beskrivs med exempel förfarandena, deltagarna och dataflödena för de centrala betalningssätt som omfattas av uppgiftsskyldigheten.

Girering

En girering omfattar i allmänhet tre olika aktörer:

- den bank som innehar betalarens betalkonto
- den bank som innehar betalningsmottagarens betalkonto
- bankens clearing- och/eller avvecklingstjänster som hjälper dem att reda ut och/eller reglera den skuld som skapas genom de olika överföringar av medel som de genomför. Alternativt kan betaltjänstleverantörerna utbyta betalningar och reglera

skulden direkt eller genom andra mellanhänder.

Dataflödet vid en girering är det följande:

1. Betalaren initierar en betalning genom att lämna betalningsmottagarens uppgifter till sin bank med begäran om överföring av ett visst belopp till betalningsmottagarens bankkonto.

2. Betalarens bank gör en girering utifrån de uppgifter som betalaren gett och tillhandahåller därefter den information som betalaren lämnat till betalningsmottagarens betaltjänstleverantör för att överföra medlen till betalningsmottagarens

bankkonton

3. Betalningsmottagarens bank kontrollerar informationen från betalarens bank i gireringen (till exempel att det finns ett bankkonto).

En avveckling där medel de facto överförs mellan betaltjänstleverantör sker enligt följande:

4. Betalarens bank debiterar betalarens bankkonto med det belopp som överförs till betalningsmottagaren.

5. Betalningsmottagarens bank överför betalningsbeloppet på betalningsmottagarens konto omedelbart efter det att beloppet överförts till betalningsmottagarens betaltjänstleverantör, så att betalningsmottagaren erhåller medlen inom den föreskrivna tidsfristen (vanligtvis en bankdag för EU-betalningar).

Direktdebitering

De inblandade aktörerna i direktdebiteringar är exakt de samma som för gireringar. Den huvudsakliga skillnaden mellan direktdebiteringar och gireringar är att direktdebiteringar initieras av betalningsmottagaren på grundval av en fullmakt från betalaren.

Dataflödet vid en direktdebitering är det följande:

1. På grundval av den fullmakt som tidigare getts av betalaren initierar betalningsmottagaren en begäran om direktdebitering för att överföra medel från betalarens konto till betalningsmottagarens konto.
2. Betalningsmottagarens betaltjänstleverantör skapar begäran och skickar den till betalarens betaltjänstleverantör för utförande.
3. Betalarens betaltjänstleverantör kontrollerar att de begärda medlen är tillgängliga och att uppgifterna i begäran är korrekta. Om så är fallet, gör betalarens betaltjänstleverantör direktdebiteringen från kontot på förfallodagen.

En avveckling där medel de facto överförs mellan betaltjänstleverantör sker enligt följande:

4. På förfallodagen debiterar betalarens betaltjänstleverantör betalarens konto för de medel som ska överföras.
5. Betalningsmottagarens betaltjänstleverantör överför betalningsbeloppet på betalningsmottagarens konto omedelbart efter det att beloppet i fråga överförts till betalningsmottagarens betaltjänstleverantör, så att betalningsmottagaren erhåller medlen inom den föreskrivna tidsfristen.

Penningöverföring

Vid en penningöverföring är det möjligt att överföra medel utan att betalningsmottagaren har ett betalkonto.

Penningöverföringar omfattar i allmänhet två samfund:

- det penningöverföringsinstitut som betalaren använder för att överföra medel till betalningsmottagaren
- betalningspartnern är ett annat penningöverföringsinstitut, som tar emot medlen och ställer dem till betalningsmottagarens förfogande.

Dataflödet vid penningöverföring är det följande:

1. Betalaren initierar en begäran om penningöverföring genom att förse sin betaltjänstleverantör med uppgifter om betalningsmottagaren och transaktionen.

2. Betalarens betaltjänstleverantör (penningöverföringsinstitutet) skapar begäran och vidarebefordrar den till betalningspartnern i en annan medlemsstat eller ett annat tredjeland eller territorium.
3. Betalningspartnern (betalningsmottagarens betalningsleverantör) kontrollerar uppgifterna i begäran och validerar dem om de är korrekta.
4. Betalningspartnern ställer pengarna till betalningsmottagarens förfogande.

Kortbetalning

Hanteringen av kortbetalningar omfattar i allmänhet följande tre huvudaktörer:

1. Leverantören av betalningsordningar upprättar den regelbok som är tillämplig på kortet. Leverantören av betalningsordningar kan också vara en betaltjänstleverantör, om den distribuerar korten

själv eller tillhandahåller andra betaltjänster som är kopplade till kortet (till exempel inlösen av betalningstransaktioner).
2. Kortutgivaren är den betaltjänstleverantör som ansvarar för att tillhandahålla betalkortet (bank- eller kreditkort) till betalaren och utföra betalningstransaktioner för dennes räkning.
3. Mottagaren av korttransaktioner är den betaltjänstleverantör som tar emot betalningar för betalningsmottagarens räkning. Den slår samman alla betalningar som utförts under en viss tidsperiod och skickar det konsoliderade beloppet till betalningsmottagaren.

Kortbetalningar kan delas in i trepartsbetalningsordningar och fyrapartsbetalningsordningar. I ett kortsystem med tre parter, är kortsystemets leverantör, kortbeviljaren och mottagaren av kortbetalningarna alla samma aktörs olika roller. När det gäller trepartsbetalningar fungerar leverantörer av betalningsordningar som både utgivare och inlösare och är direkt anslutna till betalaren och betalningsmottagaren. Fyrpartsbetalningar kräver däremot att kortutgivarens och kortinlösarens funktioner är åtskilda, där den ena är kopplad till betalaren och den andra till betalningsmottagaren. Leverantören av fyrapartsbetalningar, kortutgivaren och mottagaren av korttransaktioner är alla olika samfund och eftersom leverantören av kortanordningen inte själv ger ut kort eller tar emot korttransaktioner, tillhandahåller den inte betaltjänster och är följaktligen inte uppgiftsskyldig.

Leverantörer av tekniska tjänster är samfund som ingått avtal med kortinlösare eller handlare för att tillhandahålla tjänster som är nödvändiga för hanteringen av kortbetalningar. En av de viktigaste tjänsterna är tillhandahållandet av en terminal eller en särskild webbsida som kan samla in

kortinformationen och initiera betalningsprocessen (betalningsinitierare). Sådana leverantörer av tekniska tjänster omfattas inte av uppgiftsskyldigheten, så länge de inte övertar de medel som ska överföras.

Elektroniska pengar

Leverantörer av elektroniska pengar har olika affärsmodeller. E-plånbok och e-kuponger är två centrala affärsmodeller.

E-plånbok

I en e-plånbok erbjuder leverantören en form av virtuell plånbok eller e-plånbok till

betalaren, som kan användas för att betala för varor eller tjänster. E-plånboken finansieras med hjälp av olika betalningsmetoder såsom kortbetalningar och gireringar. Medel som överförs till e-plånboken kan användas för att verkställa betalningar inom e-penningleverantörens infrastruktur.

Utöver att tillhandahålla betaltjänster till betalaren erbjuder e-plånboksleverantören även betaltjänster

till betalningsmottagaren, som också måste vara registrerad i e-plånboksleverantörens system för att

kunna ta emot betalningar med e-pengar. Även om andra betaltjänstleverantörer också är involverade vid betalning med e-pengar, fungerar de som

finansieringskällor för e-plånboken eller som destination för uttagna medel. De har ingen betydelse för betalningen med e-pengar mellan betalaren och betalningsmottagaren, som förvaltas enbart av leverantören av e-pengar.

Dataflödet i en e-plånbok är det följande:

1. Betalaren initierar e-penningtransaktionen genom att lämna uppgifter om sitt e-konto på

betalningsmottagarens webbplats.

2. E-plånboksleverantören får information om transaktionen och bekräftar att den är giltig. Om så är fallet överför e-plånboksleverantören medlen från betalarens e-konto till betalningsmottagarens e-konto

När detta är gjort slutförs överföringen av medel inom leverantörens system för e-pengar och ingen clearing behövs, eftersom leverantören av e-pengar är den enda aktör som deltar i betalningstransaktionen. Om betalarens konto för e-pengar inte har tillräckliga medel, måste dock leverantören av e-pengar begära och göra clearing för dessa medel från de finansieringskällor som betalaren registrerat innan betalningen för e-pengar utförs:

3. Leverantören av e-pengar använder de uppgifter som betalaren lämnade vid registreringen för att begära en överföring av medel från den betaltjänstleverantör som ansvarar för betalarens finansieringskälla (till exempel en girering eller en kortbetalning) Detta skapar en separat transaktion mellan betalaren och e-plånboksleverantören som betalningsmottagare.

4. På samma sätt kan betalningsmottagaren besluta att ta ut medlen från sitt konto för e-pengar och

flytta dem till sitt bankkonto eller ett annat betalkonto. Detta ger upphov till en

separat transaktion, där e-plånboksleverantören är betalare och handlaren betalningsmottagare. Denna separata transaktion bör rapporteras av betalningsmottagarens betalningsleverantör (det vill säga dess bank).

E-kupong

Elektroniska kuponger bildar ett enhetligt elektroniskt betalningssätt, som ofta tar formen av förbetalda kort (så kallade prepaid-kort). Dessa kort kan köpas av betalaren hos utvalda distributörer/återförsäljare och gör det möjligt för betalaren att utföra

betalningar via e-penninggivarens infrastruktur utan att behöva inkludera någon finansiell information. I motsats till e-plånboken har leverantörerna av e-kuponger ingen direkt relation till betalaren och kräver

inte att de ska vara registrerade i deras system för att använda tjänsterna. När det gäller e-kuponger har leverantören av e-pengar endast ett direkt förhållande till den betalningsmottagare som fortfarande behöver ett e-konto för att ta emot betalningar.

Dataflödet för e-kuponger är det följande:

1. Betalaren initierar e-penningtransaktionen genom att införa detaljer om sin e-kupong på

handlaren webbplats.

2. Leverantören av e-pengar validerar den information som införs av betalaren och bekräftar transaktionen. Leverantören av e-pengar överför sedan transaktionsbeloppet till betalningsmottagarens e-konto.

När detta är gjort slutförs överföringen av medel inom leverantörens system för e-pengar och ingen clearing behövs, eftersom leverantören av e-pengar är den enda aktör som deltar i betalningstransaktionen.

En rad

andra transaktioner sker dock i allmänhet utanför leverantörens system:

3. Betalaren köper en e-kupong från en utvald distributör som har fått tillstånd av leverantören av e-pengar att distribuera sina betalningsmetoder. Leverantören av e-pengar är medveten om att en kupong har sålts på en viss plats. När betalaren köper e-kupongen utför vederbörande vanligtvis en betalning för att betala återförsäljaren för e-kupongen. Beroende på vilken affärsmodell som används kommer dessa medel att överföras till återförsäljaren eller direkt till

e-kupongleverantören. I båda situationerna förekommer en annan transaktion (som inträffar innan betalaren använder e-kupongen för att betala för varor eller tjänster) där återförsäljaren eller e-kupongleverantören är betalningsmottagare.

4. På samma sätt som gäller e-plånböcker kan betalningsmottagaren besluta att ta ut medlen från sitt konto för e-pengar. Också detta ger upphov till en separat transaktion, där e-penningleverantören är betalare och handlaren betalningsmottagare. Denna separata transaktion bör rapporteras av betalningsmottagarens betalningsleverantör.